

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3051/2020. (III. 2.) AB HATÁROZATA

bírói kezdeményezés elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének megállapítása iránti bírói kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és 13. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére, valamint alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság bírója (a továbbiakban: indítványozó) az előtte folyamatban lévő 12.K.33.622/2019. számú, közigazgatási jogvita elbírálása iránt indított peres eljárásban az eljárás felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 13. § (3) bekezdés c) pontja és 13. § (4) bekezdése Alaptörvénybe ütközését állapítsa meg, továbbá rendelje el a jogszabályi rendelkezések konkrét egyedi ügyben történő alkalmazásának tilalmát. Az indítványozó szerint a támadott jogszabályi rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, T) cikk (1) bekezdésével, valamint a 15. cikk (4) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az alapügyben megállapított tényállás szerint az alapügy felperese 2019. június 26. napján egynyelvű, *Level 1* szintű bizonyítványt szerzett az Egyesült Királyságban angol nyelvből, melynek honosítását 2019. augusztus 9. napján kezdeményezte az Oktatási Hivatalnál (a per alperesénél). A honosítási eljárás megindítását megelőzően az Oktatási Hivatal tájékoztatta a felperest, hogy az általa bemutatott nyelvvizsga-bizonyítvány nem szerepel a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok tájékoztató listáján, melyet az Oktatási Hivatal Korm. rendelet előírásai szerint az internetes honlapján is naprakészen megjelentet.
- [3] 1.2. Az Oktatási Hivatal a felperes honosítás iránti kérelmét a NYAK/2668-2/2019. számú, 2019. augusztus 15. napján kelt határozatával elutasította, tekintettel arra, hogy az adott nyelvvizsga-bizonyítvány nem szerepel a Korm. rendelet 13. § (3) és (4) bekezdése szerinti tájékoztató listában. A határozattal szemben az alapügy felperese keresetet terjesztett elő, melyben elsődlegesen az Oktatási Hivatal határozatának megváltoztatását, másodlagosan pedig a határozat hatályon kívül helyezését és az Oktatási Hivatal új eljárásra kötelezését kérte. A felperes keresetében arra is utalt, hogy álláspontja szerint a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése alaptörvény-ellenes, ezért kérte az eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy az kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását.
- [4] 1.3. Az indítványozó osztotta a felperes alaptörvény-ellenességgel kapcsolatos aggályait, és végzésével az eljárás egyidejű felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte, az alábbi indokok alapján.
- [5] Az indítványozó szerint a támadott szabályozás ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti normavilágosság és egyértelműség követelményével. Egyrészt, a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának azon eleme, mely „a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való

összevetése után megállapította” fordulatot tartalmazza, tartalmi vizsgálatot feltételez, miközben az alapügy alperese védiratában akként fogalmaz, hogy „gyakorlatilag formailag vizsgálja a honosításra benyújtott nyelvviszga-bizonyítványokat. Tartalmi vizsgálatra ezen eljárásban nincs lehetőség, ugyanis ahhoz az adott külföldi, vagy külföldi rendszerű nyelvviszga-rendszert kellene vizsgálni, nem egy (gyakran) egyoldalas bizonyítvány/tanúsítványt”. Ennek megfelelően az indítványozó szerint nem állapítható meg, hogy mi képezi pontosan a hatósági eljárás tárgyát: a külföldi nyelvviszga-rendszernek a hazai követelményrendszerrel való összevetése alapján a következtetések és hatósági megállapítások egyedi hatósági határozatban való rögzítése, vagy pedig az adott külföldi vizsgaközpont által kiállított nyelvviszga-bizonyítványnak a hazai követelményrendszerrel való összevetése és a hozzá kapcsolódó következtetések és hatósági megállapítások egyedi hatósági határozatban való rögzítése. Mindez azt jelenti, hogy az indítványozó álláspontja szerint a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése alapján a lefolytatandó vizsgálat szabályai nem állapíthatók meg, részben azért, mert hiányosak, részben pedig azért, mert nem közérthető, értelemzavaró rendelkezéseket is tartalmaznak, ekként azok jogalkalmazási szempontból egyedi hatósági ügyben hatósági döntés meghozatalára nem alkalmasak. Az indítványozó arra is utalt, hogy miután a szabályozás formája Korm. rendelet, ezért annak jogalkotói indokolása nem áll rendelkezésre az értelmezéshez.

- [6] Az indítványozó szerint a támadott szabályozás ellentétes továbbá az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésével és a T) cikk (1) bekezdésével is. A Korm. rendelet támadott rendelkezései álláspontja szerint nem felelnek meg a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (4) bekezdés d) pontjában foglalt előírásnak, ugyanis az érintett jogszabályhelyek vonatkozásában sérült a jogalkotással szemben támasztott szakmai követelmény. Másfelől, a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése normatív tartalommal nem rendelkezik, így az nem felel meg a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontjának. Végezetül, miután nem jogi norma, hanem az Oktatási Hivatal internetes honlapja határozza meg a honosítható nyelvviszga-bizonyítványok körét, ezáltal a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése ellentétes a Jat. 2. § (1) bekezdésével és 26. § (1) bekezdésével is. Az indítványozó szerint a jogalkotónak egyrészt rögzítenie kellett volna a külföldi nyelvviszga-rendszernek a hazai követelményrendszerrel való összevetésére vonatkozó általános vizsgálati szempontrendszert, másrészt jogszabályban kellene (kellett volna) rögzítenie a honosítható nyelvviszga-bizonyítványok körét. A „folyamatos tájékoztatást nyújt” fordulattal összefüggésben pedig az indítványozó arra is utal, hogy ez alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy egy adott külföldi nyelvviszga-rendszer hazai követelményrendszerrel való összevetésére mikor és milyen eljárásban került sor.

II.

- [7] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„T) cikk (1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.”

„15. cikk (4) A Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.”

- [8] 2. A Korm. rendelet indítvánnyal érintett rendelkezései:

„13. § (3) A Hivatal honosítási eljárás keretében 2000. január 1. után tett sikeres nyelvvizsgát igazoló, külföldi vizsgaszervezet által kibocsátott egynyelvű, külföldi nyelvviszga-bizonyítványt, államilag elismert nyelvviszga-bizonyítványra honosít abban az esetben, ha

[...]

c) a külföldi nyelvviszga-rendszer Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkezik, de a Hivatal a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvviszga-bizonyítványának honosíthatóságát.

(4) A Hivatal internetes honlapján folyamatos tájékoztatást nyújt a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványokról.”

III.

- [9] A bírói kezdeményezés nem megalapozott.
- [10] 1. Az Abtv. 25. §-a szerint a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben kezdeményezi az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Abtv. 25. §-ában és 52. §-ában előírt feltételeknek eleget tesz {vö. 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [8]–[24]; 2/2016. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [26]–[28]; 3064/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [8]–[13]}. A bírói kezdeményezés szerint a támadott szabályt az eljárásban alkalmazni kell, az eljárás felfüggesztése megtörtént, és az indítvány a megsemmisítés jogkövetkezményére is kiterjedő alaptörvény-ellenesség megállapítására irányul {lásd például: 2/2018. (IV. 6.) AB határozat, Indokolás [11]}.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként a Korm. rendelet honosításra vonatkozó szabályainak változásait tekintette át.
- [12] A Korm. rendelet 2008-ban történt megalkotásakor még kétféle honosítási eljárás szabályait rögzítette. Az általános honosítási eljárás keretében kerülhetett sor a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány honosítására a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés *c*) pontja értelmében akkor, ha a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkezik, de az Oktatási Hivatal a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és honlapján közzétette az adott külföldi nyelvvizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát. Egyedi honosítási eljárás keretében történhetett meg a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány honosítása, ha a Magyarországon vizsgatevékenységet nem folytató, külföldi szervezet 2000. január 1. után állította ki a vizsgabizonyítványt. Ez utóbbi esetben a Korm. rendelet 13. § (5) bekezdése értelmében a honosíthatóság megállapíthatóságához az Oktatási Hivatal megkereshette a bizonyítványt kiállító szervezetet, vagy más hivatalos szervet, továbbá szakértőt vehetett igénybe. Amíg tehát az általános honosítási eljárás egy lényegében formai megfeleltetési eljárás volt, addig az egyedi honosítási eljárás keretében a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány érdemi (tartalmi) vizsgálatára került sor.
- [13] A (közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvény hatálybalépésével, valamint belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggésben egyes kormányrendeletek módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló) 182/2009. (IX. 10.) Korm. rendelet a Korm. rendelet indítvánnyal nem támadott 13. § (5) bekezdését 2009. október 10-i hatállyal akként módosította, hogy a 13. § (5) bekezdés „egyedi honosítási” szövegrésze helyébe a „honosítási” kifejezést léptette, mint az általános, mind pedig az egyedi honosítási eljárásban megteremtve ezzel annak lehetőségét, hogy az Oktatási Hivatal megkereshesse a bizonyítványt kiállító szervezetet vagy más hivatalos szervet, illetőleg szakértőt vehessen igénybe. A 182/2009. (IX. 10.) Korm. rendelet magukat az indítvánnyal támadott jogszabályi rendelkezéseket egyébként nem módosította.
- [14] A Korm. rendelet vonatkozó szabályait az egyes felsőoktatási tárgyú kormányrendeletek módosításáról szóló 39/2011. (III. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Mód. Korm. rendelet) 2011. március 27. napjától akként módosította, hogy megszüntette az egyedi honosítási eljárást, miközben az általános honosítási eljárást (immáron honosítási eljárás néven) lényegében változatlan tartalommal tartotta hatályban. A Mód. Korm. rendelet ugyanakkor a Korm. rendelet 13. § (5) bekezdését teljes egészében hatályon kívül helyezte.
- [15] 3. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti normavilágosság és egyértelműség követelményének sérelmét lényegében arra hivatkozással állítja, hogy nem állapítható meg, hogy mi képezi pontosan az Oktatási Hivatal eljárásának tárgyát, azaz a honosítási eljárás esetében a 13. § (3) bekezdés *c*) pontjába tartozó esetekben formai vagy tartalmi vizsgálat elvégzésére kerül-e sor.
- [16] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a jogbiztonság és normavilágosság követelménye azt kívánja meg, hogy a jogrendszer egésze, annak részterületei, valamint egyes szabályai világosak, egyértelműek,

hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előreláthatóak legyenek és a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzanak {legutóbb például: 3071/2019. (IV. 10.) AB határozat, Indokolás [37]}. A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága és az egyes jogi normák egyértelműsége {legutóbb például: 3293/2019. (XI. 20.) AB határozat, Indokolás [20]}.

- [17] A szabályozás mindaddig nem sérti a normavilágosság elvét, amíg nem minősül a jogalkalmazó számára értelmezhetetlennek, illetőleg nem nyílik lehetőség a túlzottan általános megfogalmazás miatt szubjektív, önkényes jogalkalmazásra {3/2016. (II. 22.) AB határozat, Indokolás [11]}. A normavilágosság követelményének sérelme miatti alaptörvény-ellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogszabályi rendelkezés bizonytalansága vagy ellentmondásossága a jogszabály alkalmazása során nem oldható fel. Az indítványozó a támadott jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben lényegében ezt állítja: érvelése szerint az alkalmazandó szabályok részben hiányosak, részben értelemzavaróak, és azok egyedi hatósági ügyben hatósági döntés meghozatalára nem alkalmasak, mert túlzottan általánosok.
- [18] Jelen esetben a támadott szabályozás az Alkotmánybíróság megítélése szerint a normavilágossággal összefüggő alkotmányossági aggályt nem vet fel. 2009. október 10. napját megelőzően az általános honosítási eljárás eredendő formai, míg az egyedi honosítási eljárás tartalmi vizsgálat lefolytatását igényelte az Oktatási Hivatal részéről. A 182/2009. (IX. 10.) Korm. rendelet mind az általános, mind pedig az egyedi honosítási eljárásban lehetővé tette az érdemi, tartalmi vizsgálat lefolytatását a Korm. rendelet 13. § (5) bekezdésének módosításával. A Mód. Korm. rendelet ugyanakkor 2011. március 27. napjától kezdődően hatályon kívül helyezte a Korm. rendelet 13. § (5) bekezdését, egyaránt lehetővé téve azt a jogértelmezést, mely szerint a honosítási eljárásban kizárólag formai vizsgálat lefolytatására van lehetőség (az Oktatási Hivatal védírata szerinti álláspont), illetőleg azt a jogértelmezést, miszerint a honosítási eljárásban tartalmi vizsgálat lefolytatása is lehetséges (az alapügy felperesének álláspontja), mely értelmezések egyike sem tekinthető ellentétesnek az Alaptörvénnyel.
- [19] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: nem vetheti fel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből következő normavilágosság elvének sérelmét önmagában az az eset, ha egy jogszabályi rendelkezés alkalmazása az egyszerű automatizmuson túlmutató jogértelmezést igényel az eljáró bíróságok, illetőleg hatóságok részéről, különösen akkor (mint jelen esetben is), ha egy adott norma több lehetséges értelmezése egyaránt összhangban áll az Alaptörvénnyel. Ilyen esetekben nem az Alkotmánybíróság, hanem az egyedi ügyben eljáró (indítványozó) bíró feladata az Alaptörvénnyel összhangban álló, lehetséges értelmezési eredmények közötti választás, melyet az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata olyan jogértelmezési kérdésnek tekint, melyet még alkotmányjogi panaszeljárásokban sem bírálhat felül mindaddig, amíg a választott jogértelmezés az értelmezési tartomány alkotmányossági keretein belül marad.
- [20] Nem alkotmányossági, hanem jogegységi kérdésnek tekinthető ugyanis, ha az ítélezési gyakorlat adott esetben nem egységesen értelmez valamely jogszabályi rendelkezést, a jogalkalmazás egységének biztosítása pedig az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének megfelelően a Kúria, és nem pedig az Alkotmánybíróság feladata. Ez már csak azért is igaz, mert az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárás keretében a támadott bírói döntés(ek) és az Alaptörvény összhangját, és nem pedig az egyes bírói döntések egymással való összhangját vizsgálja {3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [21] Tekintettel arra, hogy a Korm. rendelet részletesen szabályozza azon követelményeket is, amelyek teljesülése esetén egy vizsgarendszer akkreditálható és államilag elismert nyelvvizsga kibocsátására válik jogosulttá, így ugyancsak nem okoz normavilágossági problémát, hogy az Oktatási Hivatal milyen szempontrendszerhez képest állapítja meg valamely külföldi nyelvvizsga-központ által kibocsátott bizonyítványok honosíthatóságát.
- [22] Mindezen szempontokra tekintettel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt normavilágosság követelményének sérelmét állító indítványi elemet nem találta megalapozottnak.
- [23] 4. Az indítványozó a támadott szabályozás Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésébe és T) cikk (1) bekezdésébe ütközését is állítja, több okból. Egyfelől, a támadott rendelkezések álláspontja szerint nem felelnek meg a Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontjának, ugyanis az érintett jogszabályhelyek vonatkozásában sérült a jogalkotással szemben támasztott szakmai követelmény. Másfelől, a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése megítélése szerint normatív tartalommal nem rendelkezik, így az nem felel meg a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt előírásnak. Végezetül, miután nem jogi norma, hanem az Oktatási Hivatal internetes honlapja határozza meg a honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok körét, ezáltal a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése ellentétes a Jat. 2. § (1) bekezdésével és 26. § (1) bekezdésével is.

- [24] Az Alkotmánybíróság rámutat: a jogalkotásra vonatkozó formai követelmények esetleges sérelme (melyeket elsősorban a Jat. szabályai rögzítenek) nem értékelhető az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése sérelmének, az ugyanis eredendően nem a jogalkotásra vonatkozó formai, hanem tartalmi értelemben rögzíti annak követelményét, hogy a Kormány rendeletének valamely érdemi rendelkezése az azonos szabályozási tárgyú törvénnyel nem lehet ellentétes. Abban az esetben, ha a Jat. valamely rendelkezése közvetlenül az Alaptörvényből fakadó formai követelményt ír elő a jogalkotás számára, a Jat. rendelkezéseinek esetleges sérelme nem az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése, hanem azon alaptörvényi rendelkezés sérelme megállapítását eredményezheti, amelyből a Jat. megsértett rendelkezése közvetlenül következik. Ilyen közvetlenül az Alaptörvényből fakadó jogalkotási követelmény hiányában a Jat. valamely, a jogalkotásra vonatkozó formai követelményt előíró rendelkezésének sérelme legfeljebb törvénysértésként volna értékelhető, és nem eredményez alaptörvény-ellenességet [ebben az értelemben lásd például: 36/2015. (XII. 16.) AB határozat, Indokolás [73]; 3170/2018. (V. 22.) AB határozat, Indokolás [28]]. Az esetleges törvénysértések következményeinek levonása ugyanakkor nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.
- [25] Az indítványozó azt állítja, hogy a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése ellentétes a Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontjával, miszerint a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek. A Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontja nem tartalmaz közvetlenül az Alaptörvényből fakadó jogalkotási követelményt, ennek megfelelően a 2. § (4) bekezdés d) pontjának esetleges sérelme nem eredményezhetné a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességét. Jelen esetben ráadásul az indítványozó egyébként is csupán állította, ám érdemi, alkotmányjogilag értékelhető indokolással nem támasztotta alá, hogy a Korm. rendelet támadott rendelkezései miért is lennének ellentétesek a Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontja szerinti, a jogalkotás szakmai színvonalára vonatkozó követelménnyel.
- [26] Az indítványozó szerint nem bír normatív tartalommal és ezáltal ellentétes a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontjával a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése, melynek értelmében az Oktatási Hivatal folyamatosan tájékoztatást nyújt a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványokról. Az Alkotmánybíróság a Jat. 2. § (5) bekezdésével kapcsolatosan is megállapítja, hogy az nem tartalmaz közvetlenül az Alaptörvényből fakadó jogalkotási követelményt, továbbá arra is rámutat, hogy a Jat. 2. § (5) bekezdése az indítványozó álláspontjával szemben nem abszolút tilalmat fogalmaz meg a normatív tartalommal nem bíró rendelkezések jogszabályban történő rögzítésére vonatkozóan, hanem csupán annak biztosítását írja elő, hogy „indokolatlanul” ne tartalmazzon ilyen rendelkezéseket a jogszabály [vö. még a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet a jogszabályok normatív tartalommal rendelkező, illetőleg ilyen tartalommal nem rendelkező elemei vonatkozásában]. Ennek megfelelően önmagában az a tény, hogy egy jogszabályi rendelkezés adott esetben normatív tartalommal nem rendelkezik, még nem alapozza meg annak Jat.-ba ütközését sem.
- [27] Az indítványozó azt is állítja, hogy a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése ellentétes a Jat. 2. § (1) bekezdésével is, mely szerint a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie. A Jat. 2. § (1) bekezdése lényegében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvének részét képező normavilágosság követelményét rögzíti, ekként a Jat. 2. § (1) bekezdésének esetleges sérelme az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmeként volna értékelhető. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a határozata indokolásának III/3. pontjában (Indokolás [15] és köv.) már állást foglalt abban a kérdésben, hogy a vizsgált rendelkezések nem sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.
- [28] Az indítványozó végezetül arra is hivatkozik, hogy a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése ellentétes a Jat. 26. § (1) bekezdésével is, miszerint a jogszabályokat az önkormányzati rendelet kivételével a Magyar Közlönyben kell kihirdetni. A Jat. kihirdetés követelményét rögzítő 26. § (1) bekezdésének sérelme egyben az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésének sérelmét is eredményezné, mely rögzíti, hogy „[á]ltalánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg”. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: mind a Korm. rendelet, mind pedig annak 13. § (4) bekezdése, illetőleg a 13. § (4) bekezdését érintő 2011. évi módosítás kihirdetésre került a Magyar Közlönyben: a Korm. rendelet a Magyar Közlöny 2008. évi 75. számában, a Mód. Korm. rendelet pedig a Magyar Közlöny 2011. évi 30. számában. Ennek megfelelően a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése vonatkozásában nem sérült a kihirdetés közvetlenül Alaptörvényből fakadó kötelezettsége.
- [29] Az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy a Korm. rendelet megfogalmazásából egyenesen következik, hogy az Oktatási Hivatal honlapján szereplő tájékoztató a honosítási eljárás vonatkozásában önmagában joghatás kiváltására nem alkalmas, nem jogszabály, és nem is egyenértékű egy jogszabállyal. A Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése magát az Oktatási Hivatalt kötelezi arra, hogy folyamatosan tájékoztatást nyújtson a honosítható

nyelvvizsga-bizonyítványok köréről, éppen annak érdekében, hogy a honosítási eljárás potenciális kezdeményezői számára kiszámíthatóvá tegye az eljárás végeredményét. Függetlenül azonban attól, hogy a honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok köréről az Oktatási Hivatal honlapja folyamatos tájékoztatást ad, az Oktatási Hivatal döntését végeredményben nem magára a tájékoztatóra, hanem a tájékoztató alapját képező egyedi, az adott nyelvvizsga-típus honosíthatóságát megállapító vizsgálati eredményekre alapozza.

- [30] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Korm. rendelet támadott rendelkezéseinek Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésébe, illetőleg T) cikk (1) bekezdésébe ütközését sem állapította meg.
- [31] 5. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Korm. rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására, megsemmisítésére, valamint alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést elutasította.

Budapest, 2020. február 18.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: III/1948/2019.

